

Protocol Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling

Als huisarts, leerkracht, verpleegkundige, kinderopvang begeleider, hulpverlener, zelfstandige beroepsbeoefenaar, kun je te maken krijgen met slachtoffers van huiselijk geweld of kindermishandeling. Dat brengt altijd schrik en zorg met zich mee. Daarom is de Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling ontwikkeld. Beroepskrachten zijn, naar verwachting vanaf 1 juli 2013, verplicht deze meldcode te gebruiken bij signalen van geweld (goedgekeurd 5 februari 2013 door de tweede kamer).

Elke organisatie moet een eigen meldcode hebben waarin staat: hoe te handelen bij een vermoeden van kindermishandeling en huiselijk geweld? Wie doet wat, wanneer, hoe en waarom?

Wij maken gebruik van het Protocol kindermishandeling en de daarbij behorende Stappenplan kindermishandeling en huiselijk geweld (zie bijlage 1 en 2).

In dit protocol meldcode worden de 6 stappen van de meldcode uitgewerkt. Er wordt beschreven wat medewerkers van de Vondelschool bij een vermoeden van kindermishandeling en huiselijk geweld moeten doen en hoe ze samen te werk gaan. **Alle** medewerkers binnen de school zijn betrokkenen. De aanpak van kindermishandeling en huiselijk geweld is onze gezamenlijke verantwoordelijkheid.

Voor de Vondelschool zijn Alie ten Have en Wanja Wildschut (Intern begeleiders) de aandachtsfunctionarissen (AF). Tevens is Alie ten Have ook de intern contactpersoon.

Meldcode in 6 stappen

Stappenplan voor het handelen bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling

Stap 1: **Breng signalen in kaart**

Zijn er signalen of vermoedens breng deze in kaart en leg deze vast (schriftelijk registreren), evenals (uitkomsten van) de gesprekken die over de signalen zijn gevoerd.

- Signalen van vermoedens van huiselijk geweld en kindermishandeling worden schriftelijk vastgelegd in het digitaal dossier van het kind. Beschrijf de signalen zo objectief, feitelijk mogelijk; "ik zie...bijvoorbeeld wallen, veel huilen, bleek gezicht, blauwe plekken, e.d.
- Worden ook hypothesen en veronderstellingen vastgelegd, vermeld dan uitdrukkelijk dat het gaat om een hypothese of veronderstelling. Een vermoeden ontstaat op basis van een observatie, een verhaal van een leerling, een collega, een ouder of door een 'niet pluis' gevoel.
- Maak een vervolgaantekening als een hypothese of veronderstelling later wordt bevestigd of ontkracht. Vermeld de bron als er informatie van derden wordt vastgelegd.

Stap 2: **Collegiale consultatie – intern en extern.**

Intern overleg met één van de aandachtsfunctionarissen. De aandachtsfunctionarissen zullen daarnaast, als het nodig is, extern advies bij Bureau Jeugdzorg (BJZ), Advies en Meldpunt Kindermishandeling (AMK) of aan het Algemeen Steunpunt Huiselijk Geweld (ASHG) vragen.

Stap 3: **Gesprek met ouder(s)/ verzorger(s) en kind**

- De aandachtsfunctionaris en/of leerkracht bespreken gezamenlijk de signalen met de ouder(s)/verzorger(s).
- De aandachtsfunctionaris en/of de leerkracht bespreken gezamenlijk de signalen met de kind.
- Leg de ouder(s)/verzorger(s) het doel uit van het gesprek;
- beschrijf de signalen, feiten die zijn vastgesteld en de waarnemingen die zijn gedaan;
- nodig de ouder(s)/verzorger(s) uit om een reactie hierop te geven;
- kom pas na deze reactie zo nodig en zo mogelijk met een interpretatie van hetgeen dat gezien, gehoord en waargenomen is.
- Het doen van een melding **zonder dat** de signalen zijn besproken met de ouder(s)/verzorger(s) is alleen mogelijk als:
 - de veiligheid van het kind, die van de aandachtsfunctionaris of leerkracht, of die van een ander in het geding is;
 - als u goede redenen hebt om te veronderstellen dat de ouder(s)/verzorger(s) door dit gesprek het contact met u zal verbreken.

Stap 4: Weeg de aard en de ernst van het huiselijk geweld of de kindermishandeling

Stappen 1 t/m 3 hebben opgeleverd:

- de beschrijving van de signalen
- uitkomsten van het gesprek met de ouder(s)/verzorger(s)
- uitkomsten van het gesprek met het kind
- advies van deskundigen

Weeg op basis van de signalen, van het ingewonnen advies en van het gesprek met de ouder(s)/verzorger(s) en kind, het risico op huiselijk geweld of kindermishandeling. Weeg eveneens de aard en de ernst van het huiselijk geweld of de kindermishandeling.

Stap 5: Beslissen: zelf hulp organiseren en/ of melden

Hulp organiseren en effecten volgen.

Meent u, op basis van uw afweging in stap 4, dat het kind en zijn of haar gezin redelijkerwijs voldoende tegen het risico op huiselijk geweld of op kindermishandeling kunt beschermen:

- plan van aanpak opstellen:
 - organiseer dan de noodzakelijke hulp;
 - volg de effecten van deze hulp;
- Doe alsnog een melding als er signalen zijn dat het huiselijk geweld of de kindermishandeling niet stopt of opnieuw begint.

Stap 6: Evalueren

Evalueren van de uitgevoerde stappen (stap 1 t/m 5)

Aandachtsfunctionarissen huiselijk geweld en kindermishandeling:

Alie ten Have

alie.ten.have@vondelweb.nl

035-6912698

Wanja Wildschut

wanja.wildschut@vondelweb.nl

035-6912698

Geen meldplicht

Een verplichte meldcode is iets anders dan een meldplicht. Bij een meldplicht moet de professional zijn vermoeden van geweld melden bij andere instanties. Die verplichting bestaat niet bij een meldcode. De beslissing om vermoedens van huiselijk geweld wel of niet te melden, neemt de professional. Het stappenplan van de meldcode biedt hem houvast bij die afweging.

Beroepsgeheim versus meldcode

Hulpverleners die hulp, zorg, steun of een andere begeleiding bieden, hebben vaak een beroepsgeheim. Dit wordt ook wel zwijgplicht genoemd. Vanwege die zwijgplicht mag de hulpverlener geen informatie over de cliënt aan anderen geven, behalve als de cliënt daarvoor toestemming geeft. De cliënt kan zich hierdoor vrij voelen om alles te vertellen. Toch kan het in het belang zijn van de cliënt om vertrouwelijke gegevens uit te wisselen met collega's of anderen. In de wet meldcode komt een meldrecht voor huiselijk geweld. Dit recht bestaat al voor kindermishandeling. Een meldrecht houdt in dat professionals met een beroepsgeheim (vermoedens van) huiselijk geweld mogen melden bij het [AMK \(www.amk-nederland.nl\)](http://www.amk-nederland.nl) en SGH (www.vooreenveiligthuis.nl/huiselijkgeweld/steunpunten/). Maar ook nu al is vaak meer toegestaan dan professionals denken. Om te voorkomen dat beroepskrachten onnodig terughoudend zijn bij de uitwisseling van informatie zijn deze hulpmiddelen beschikbaar:

Bijlage 1: Protocol kindermishandeling (www.protocolkindermishandeling.nl)

Bijlage 2: Stappenplan kindermishandeling en huiselijk geweld (www.protocolkindermishandeling.nl)